

CREACIÓ LITERÀRIA

Que els ulls siguin la mar*

Remei Arnaus i Morràl

Universitat de Barcelona

Que els ulls siguin la mar

Que el cos sigui la terra

Que el meu esperit sigui el cel...

Que les meves mans siguin l'herba que voleja amb el vent

Que la pedra sigui la meva fortalesa

Que l'arbre sigui el meu repòs

Que l'herba fresca del matí sigui la meva abraçada

Vinc de la terra

Vinc de la mar

Vinc de l'arbre

Vinc de l'herba del matí

Vinc de la pedra

Vinc del bosc i de les seves fulles

Vinc de l'alè de l'aire que respiro

Vinc del camp de presseguers

Vinc de la fruita madura

Vinc de la plor de la llàgrima

Vinc de la cendra i de la palla

Vinc del plor esqueixat

i de l'alegria que es desperta a la matinada

Vaig i vinc

i no oblido mai que AMOR

És el meu camí

El meu senyal

La meva brúixola

El meu destí

El meu camí

* Octubre 2020.

I després venen els trons, els llampecs,
l'aigua enfangada,
la pols del camí
El carro ple de palla
El bosc humit
El cant ofegat de les granotes
El cel encapotat
La mirada perduda
El camí perdut
La carretera malmesa
El silenci dels ocells
La mà que no acompanya
El crit ofegat de la nit...
El fred
El cant ofegat del temps perdut

I després ve l'hivern
El fred a dins del pit
La mà glaçada
La intempèrie
La solitud
El fred i la por

Tot està a dins de la memòria
Fins que esclata la llum dins del cor
I ens torna a senyalar
El camí de tornada a la llum.

La llum, la llum que ets tu,
la llum, la llum que sóc jo,
la llum de l'ocell,
la llum de la granota
la llum del temps viscut
la llum sàvia
que sap el camí que no podem oblidar...
mai més...

I l'hivern arriba majestuós i cridaner.